

L'H CONFIDENCIAL

el fanzine del "Club de Lectura de Novel·la Negra" de la Biblioteca la Bòbila

ESPECIAL 2024

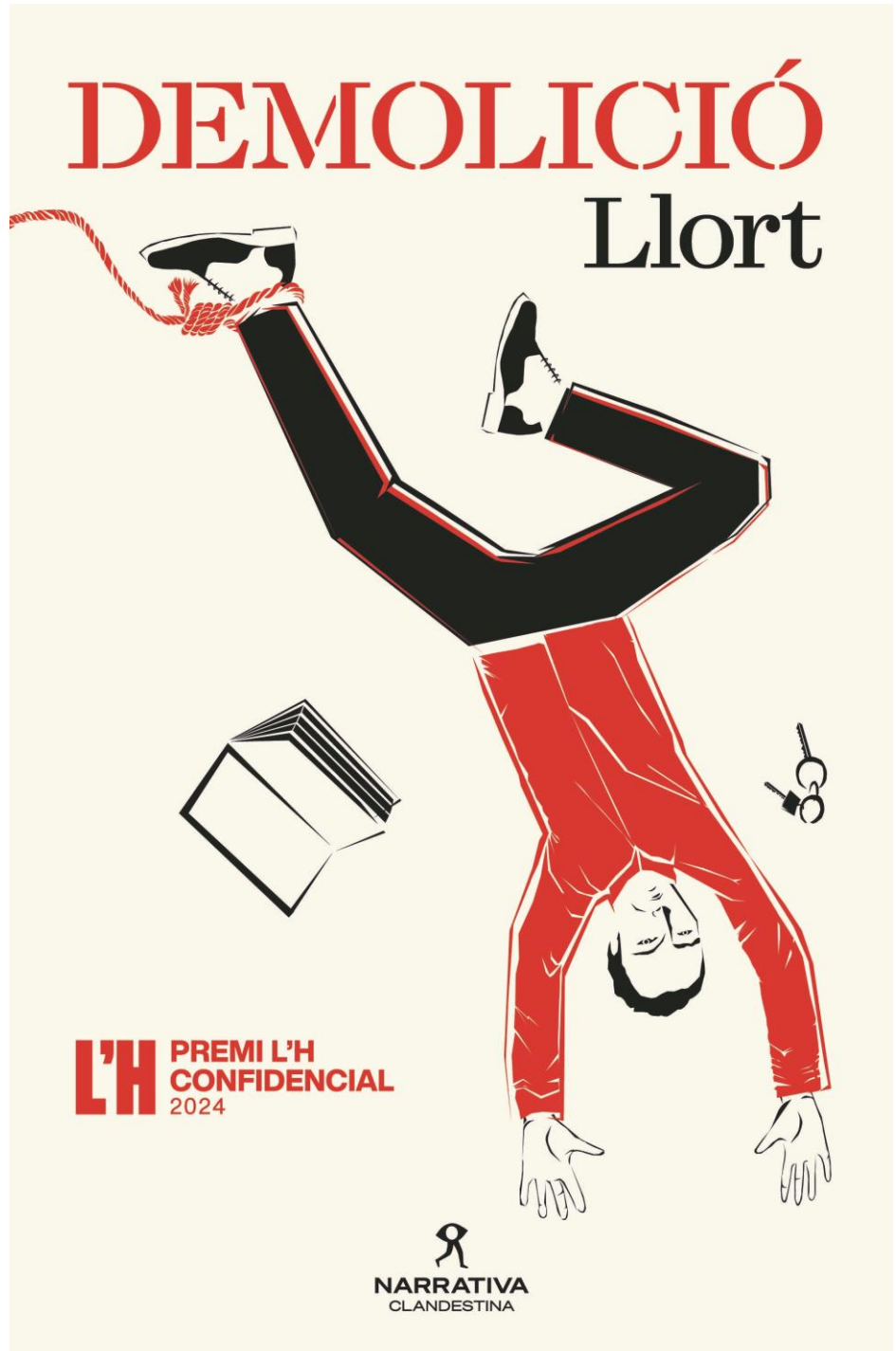

CLANDESTINA
EDITORIAL

PREMI L'H CONFIDENCIAL
PREMI DE NOVEL·LA NEGRA 2024

NARRATIVA
CLANDESTINA

Biblioteca la Bòbila. L'Hospitalet

Lluís Llorca va néixer a Barcelona el 15 de gener de 1966. Reconegut periodista cultural a El Punt-Avui, també va treballar com a guionista televisiu a sèries com *Moncloa*, *¿dígame?* i *Jet Lag*. Ha col·laborat amb deu llibres de relats i té quinze novel·les publicades, amb les que sovinteja el gènere negre i policíac: *Tardor* (1999), *Maleït Montjuïc* (2000), *Camaleó* (2001), *Trenta-dos morts i un home cansat* (2004), *La imperfecció de les bombolles* (2009), *Número 5 : el submarí perdut* (2011), *Si quan et donen per mort un dia tornes* (2012), *L'insòlit viatge de Jerónimo de Ayanz* (2014), *Herències col·laterals* (2014)[I Premi Paco Camarasa 2020], *Sota l'asfalt* (2015), *No n'estiguis tan segur* (2016), *Pes mort* (2019), *Temps mort* (2020), *Un assassí* (2024) i *Demolició* (Premi L'H Confidencial 2024)

ENTREVISTA

Com vas conèixer la Biblioteca la Bòbila?

En una de les primeres edicions de Tiana Negra vaig conèixer Jordi Canal, de qui ja havia sentit a parlar. Després vam coincidir més cops i vam xerrar, bàsicament de novel·les i autors del gènere. És un plaer escoltar-lo, perquè és un savi. Jo ja havia vingut a la Bòbila, a una xerrada de Jo Nesbo i a alguna presentació, però quan Canal em va convidar a venir al club de lectura, en què van llegir una novel·la meua, és quan em va passejar per tots els racons de la biblioteca. Una gran tarda.

I el Premi L'H Confidencial?

El conec com a professional, perquè fa gairebé quaranta anys que treballo en un diari (Avui, ara El Punt Avui), dels quals, ben bé vint-i-cinc cobrint literatura. Mai fins aquest any, però, m'havia plantejat presentar un original.

Per què el títol 'Demolició'? A què fa referència?

A la demolició personal del protagonista i, amb ell, també de la família i, fins i tot, de la noia que l'acusa. Són processos en què tothom perd.

El que és demolició per a un dels personatges, però, es podria plantejar com a restitució per a una altra, no?

Podria ser... No ho tinc clar, però. Com deia, més aviat penso que tothom hi perd. En un món ideal no hauria d'haver casos de violació, d'abusos, però n'estem envoltats, una nit sortint de la discoteca, a l'escola de capellans, a la feina... Un fàstic.

Un tret habitual de les teves novel·les és el sentit de l'humor, en aquest cas ben bé no apareix. Creus que hi ha temes que són massa seriosos per a fer-lo servir?

A mi l'humor se m'escapa. No el busco, normalment. De vegades sí, com a *Pes mort*, però en general surt. A *Herències col·laterals*, l'editor d'aquella novel·la va riure tant que els companys el van prendre per boig. Jo no pretenia tanta hilaritat en un fragment en què surten tot de jubilats amb ganes de festa, així que ho vaig rebaixar i, tot i això, els lectors riuen i s'ho passen bé... diuen. A *Demolició* no em va sortir aquest humor natural, tot és massa dramàtic. Només em vaig concedir un gag, en tota la novel·la... És una novel·la del tot realista i les situacions humorístiques solen allunyar la versemblança.

La novel·la negra no et deixa indiferent mai.

A mi sovint m'acusen de fer una novel·la negra poc acadèmica, i ho accepto. M'agrada anar-me'n pels marges, evitar els llocs comuns i, sobretot, jugar amb personatges normals, com podríem dir que ho som la majoria. Amb un detectiu rocós, un delinqüent sàdic, una *femme fatale* clàssica, una policia impecable, un mafiós o narcotraficant pervers... costa empatitzar. Per això prefereixo que el lector es trobi amb personatges com ell, perquè facilita el joc de «tu que faries, en aquesta situació?». En aquest cas he repetit la fórmula, però amb encara més càrrega de versemblança. I sent conscient que remouria algunes consciències, o això espero.

Què creus que pensaran o reflexionaran els seus lectors? Què els hi demanaries?

Que pateixin amb els personatges, que es posin dins la seva pell i que facin amb total llibertat els judicis de valor que creguin més pertinents. No pretenc donar pautes per a res o dir com s'ha de pensar, actuar, sentir. A algú que tingui instints de violador no serveix de res dir-li «això no està bé». A homes de més de 50 anys, blancs, heterossexuals, sense angoixes econòmiques, potser sí que serveix fer-los (fer-nos) veure que determinades conductes anomenades micromasclismes no estan bé, no ho han estat mai però ara encara és més evident. Jo poso els exemples i que cada lector tregui les seves conclusions, que per mi, això és sagrat. Quan la novel·la surt publicada, ja no pertany a l'autor, pel que fa a com interpretar-la. Tota lectura és correcta.

Tots els membres del Jurat han coincidit que és una proposta arriscada, n'eres conscient?

En un principi no. Escric de manera febril, quan tinc un tema entre mans. Poques setmanes després de començar, un cop tinc una primera versió, o un esquelet ja amb múscul, nervis, algun òrgan i zones d'epidermis, la treballo

mesos i mesos. En aquest cas, explicant parts de l'obra, la meua dona i el meu fill em van advertir que em podia estar ficant en un jardí... i ple d'esbarzers. Vaig anar fent camí i, un cop la tenia enllestida, vaig rebre alguns elogis de lectors previs i més advertiments. A un 50%. Em va agafar por, de les possibles reaccions d'una petita (però activa) part de la societat i la vaig deixar uns anys al calaix. En aquest temps, el percentatge ha canviat i ja és un 95% de gent qui m'anima a publicar-la, perquè consideren que literàriament està molt bé, que cap autor es pot escapar de les lectures tendencioses i perquè no volen una societat on no es pugui escriure una ficció sobre el que sigui per culpa de l'autocensura. Ara em sento fort, segur, gràcies als anys de maduració i al premi, que em dona molta força perquè el jurat expert l'ha interpretat en clau negra i aquest gènere vol precisament això, remoure consciències, no deixar indiferent, com deies abans.

Per a quin tipus de lector és, aquesta novel·la?

Per a tots els amants de la novel·la negra, amb l'avís que és una trama de personatges, amb greus problemes ètics i morals, més que de delictes i acció. I, pel que fa a la tècnica, estic content perquè tothom s'hi ha enganxat (o això m'han dit), pel ritme i perquè hi ha dues incògnites que arrossegueu al lector, i al protagonista, fins al final. Un final del qual estic molt satisfet... Més enllà de la temàtica arriscada, jo he pretès fer el de sempre, una novel·la que permeti passar al lector una bona estona, que és el que més m'importa.

Xavier Castillon

Lluís Llord, per la novel·la *Demolició*, ha estat declarat guanyador del 18è premi L'H Confidencial, dedicat al gènere negre i policíac i convocat per l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat. El premi, dotat amb 12.000 euros, des dels seus inicis accepta originals en català i en castellà, però aquest és el primer cop que guanya una obra escrita en català.

Una part important de l'organització del premi és responsabilitat de la biblioteca de la Bòbila, creada per Jordi Canal i pionera a l'Estat espanyol en la formació i manteniment d'un fons especial dedicat al gènere negre i policíac. Està previst que el lliurament del premi tingui lloc el 16 de novembre vinent a la sala d'actes de la Bòbila, amb la novel·la ja editada per Clandestina.

El jurat, format per la directora de la biblioteca de la Bòbila (Ilumi Ramos), l'editor de Clandestina (Ilya Pérdigo), tres especialistes en novel·la negra (Jordi Canal, Àlex Martín Escribà i Rosa Mora), dos lectors del club de lectura de la Bòbila (Manuel López Poy i Marina Ruaix) i la cap de Secció de Biblioteques (Núria Vila, amb veu però sense vot), va votar *Demolició* de manera unànime, entre els 137 originals presentats aquest any. "De l'obra destaca l'estil i ritme narratiu, la trama àgil, l'actualitat i versemblança de l'argument i el compromís i risc del plantejament de la temàtica", han declarat fons del jurat.

Lluís Llord (1966), redactor de Cultura d'El Punt Avui, signa les seves novel·les només amb el cognom. *Demolició* és la quinzena novel·la que publica en solitari, la majoria dins del gènere negre, però transitat per uns marges personals. També ha publicat novel·les amb altres autors, llibres il·lustrats infantils i narracions disperses a una desena de llibres col·lectius.

"Estic molt i molt content, és clar. Primer per guanyar un premi a obra inèdita, el meu primer, quan ja fa 25 anys que vaig debutar; mai he estat gaire de presentar-me a premis, però el cert és que ho he intentat uns quants cops i sempre havia fracassat", ha declarat el novel·lista, que el 2020 va rebre el 1r premi Paco Camarasa a obra publicada, que convoquen nou festivals de novel·la negra de l'Estat espanyol, per *Herencias colaterales*, traducció al castellà de la novel·la original del 2014.

"També em satisfà especialment haver guanyat un premi amb un jurat tan exigent –l'any passat mateix el van deixar desert– i expert en el gènere com ho és aquest i, a més, haver aconseguit que, per primer cop en la història de L'H Confidencial, sigui un original català qui s'empoti el guardó", ha afegit.

Sobre *Demolició*, com sol passar en el gènere, és complicat explicar gaire cosa sense aixafar la guitarra i la resta de la banda. El protagonista és Rafel Egidi, un professor de la Universitat de Barcelona de 51 anys, casat i amb una filla de 17 anys, feliç amb la feina i les col·laboracions que fa en un parell de diaris i, també, com a tertulià en un programa de ràdio i un de televisió. Tot se'n podria anar en orris quan una jove el denuncia per violació. Ell assegura que és innocent, però això ho fan tots els acusats...

"D'entrada diré que el tema de les violacions em posa malalt, seria molt dràstic, amb els violadors, tant, que millor que no sigui més explícit; tot i això, em vaig voler posar en la pell d'un home acusat de violació com a repte creatiu", afirma Llord.

Confessa que es documenta el que sigui imprescindible, mentre escriu, no abans, i que acostuma a escriure "a raig, sense full de ruta previ". "Aquest cop, però, abans d'escriure em vaig fer una guia de capítols i em vaig assessorar amb un advocat, una jutgessa i un cap dels Mossos, entre d'altres fonts... Sembla ser que el canvi de tècnica ha valgut la pena", admet amb un somriure.

La ciutat de Barcelona és ben present, com en la majoria de novel·les de Llord, un autor que varia el to i la mena de trames en cada nou títol que publica. "Com que sempre hi poso humor, en més o menys quantitat, aviso que aquest cop el to és seriós, dramàtic, com no podia ser d'una altra manera."

"L'arrencada és dura, també ho adverteixo, però és que aquest gènere, quan cal, ha de poder ferir la sensibilitat d'alguna persona i mostrar fets políticament incorrectes, ha de remoure el lector, l'ha d'empènyer a plantejar-se què faria en la situació dels personatges; perquè el conflicte està més centrat en el protagonista, però també mostro el patiment del seu entorn i el de la denunciada", conclou.

[\(El Punt-Avui, 8 de juliol de 2024\)](#)

Guanyadors del Premi L'H Confidencial

- 2007: *Ley Garrote*, de Joaquín Guerrero-Casasola
- 2008: *Retrato de familia*, de Raúl Argemí
- 2009: *El baile ha terminado*, de Julián Ibáñez
- 2010: *Caminos cruzados*, d'Erlantz Gamboa
- 2011: *Las niñas perdidas*, de Cristina Fallarás
- 2012: *La llamada de un extraño*, de Rafael Alcalde
- 2013: *El asesinato de los marqueses de Urbina*, de Mariano Sánchez Soler
- 2014: *La chica que llevaba una pistola en el tanga*, de Nacho Cabana
- 2015: *Los crímenes del opio*, de Daniel Santiño
- 2016: *Indómito*, de Vladimir Hernández
- 2017: *Que te vaya como mereces*, de Gonzalo Lema
- 2018: (Desert)
- 2019: *Nuestra señora de la Esperanza*, de Daniel Monthiel
- 2020: *Las jaurías*, d'Alberto Gil
- 2021: (Desert)
- 2022: *Todos habían dejado de bailar*, d'Alberto Valle
- 2023: (Desert)
- 2024: *Demolició*, de Llort

L'H Confidencial, des de 1999...

novembre- desembre de 2024

Club de Lectura de Novel·la Negra

Biblioteca la Bòbila | Fons especial de gènere negre i policíac
Pl. de la Bòbila, 1 — 08906 L'Hospitalet | Tel. 934 032 655 | biplibobila@l-h.cat
www.l-h.cat/biblioteques

horaris biblioteca:

matins (excepte juliol i agost): dimecres, dijous i dissabte, de 10 a 13.30 h.
tardes: de dilluns a divendres, de 15.30 a 20.30 h.

Metro L5 Can Vidalet | Trambaix T1, T2, T3 Ca n'Oliveres | Bus L'H2, EP1

Biblioteques de L'H
La Bòbila

Ajuntament de L'Hospitalet

Diputació
Barcelona

AJUNTAMENT
D'ESPLUGUES